

Kirjaston kasvoja: Liisa Siipilehto

Posted on [14.8.2015](#) by [helehilt](#)

1. Miten päädyit kirjastouralle?

Ensimmäinen puolen vuoden pestini oli yliopistomme metsätieteellisen tiedekunnan Metsäkirjastossa vuonna 1997. Silloin heti ymmärsin, että haluan tulevaisuudessakin työskennellä kirjastoalalla. Ensimmäinen tehtäväni oli metsäalan kirjojen sisällönkuvailu ja nautin todella työstäni. Samalla minulle selvisi, kuinka monipuolinen ja innostava työ informaattikkona voi olla. Siksi hakeuduinkin maatalous- ja metsätieteiden alan koulutustani täydentävälle Informaattikkokurssille. Monien innostavien projektien jälkeen minut vakinaistettiin Viikin tiedekirjastoon, jonka osaksi Metsäkirjasto muuttui vuonna 1999. Tiedekirjastohan toimi yliopiston erillislaitoksena kymmenen vuotta eli yhtenäisen Helsingin yliopiston kirjaston muodostamiseen asti.

2. Tyypillinen työpäiväsi?

Metsäalan tieteenalavastaavan tehtävien ohella olen viime vuosina vähitellen siirtynyt työskentelemään kirjaston tutkimusdata- ja Open access -tiimeissä. Lähes kaikki työtehtäväni liittyvät avoimen tieteen edistämiseen tavalla tai toisella. On tärkeää herkeämättä seurata, mitä näissä asioissa on meneillään niin yliopistossa, Suomessa kuin maailmallakin. Tällä hetkellä neuvomme ja koulutamme jatko-opiskelijoita ja tutkijoita aineistohallintasuunnitelmien laatimisessa. Näitä suunnitelmia tarvitaan erityisesti rahoittajien vaatimuksesta: tutkimusdatan käytön huolellinen suunnittelu koko tutkimushankkeen elinkaaren ajaksi on edellytys sille, että data säilyy ja on tulevaisuudessakin käytettävissä.

Työpäiväni ovat hyvin vaihtelevia. Paljon yhteydenpitoa eri tahoille sähköpostitse ja puhelimitse niin kännykällä kuin skypeilläkin ja palavereja eri puolilla kaupunkia ja verkossa. Viikkoon sisältyy keskimäärin viisi tai kuusi eri aiheista kokousta, joihin valmistaudun tai valmistan niitä, joiden vetäjänä itse toimin.

Verkkotyöskentelyyn kuluukin melko paljon aikaa: wikissä muokataan kollegojen kanssa dokumentteja, kirjoitan muistioita ja raportteja ja vastavuoroisesti luen muiden kirjoittamaa sekä seuran työtehtäviini liittyvää ajankohtaista verkkokirjoittelua ym. kirjallisuutta. Tietokoneen ääressä ja kokouksissa istumisen välissä olen matkalla kuin *The Hobbit – there and back again*. Viikki-keskusta -väli on kymmenisen kilometriä ja bussimatkan voi hyödyntää vaikkapa lukemalla sähköpostia kännykästä. Jos hyvin sattuu, työkaveri istuu vieressä. Niinpä monia työasioitakin on ehditty matkojen aikana edistää. Työtehtävät ovat vieneet minua myös ulkomaille, lähinnä Keski-Euroopassa ja Pohjoismaissa järjestettyihin kansainvälisiin konferensseihin.

Osallistun erilaisten tapahtumien, seminaarien ja koulutusten järjestelyyn ja pidän esityksiä kirjastomme tutkimuksen palveluihin liittyvistä, asiantuntijuuteni keskeisistä aiheista, tutkimusdatasta ja open access -asioista. Oman ajantasaisen tiedon ja osaamisen ylläpitämiseen pitäisikin jäädä paljon nykyistä enemmän aikaa. Isoja haasteita ovat työpäivien vaatima joustavuus, valmius hypätä yllättävistä asioista toisiin ja vähäiset mahdollisuudet rauhalliseen ja pitkäjänteiseen keskittymiseen. Onneksi olen aika nopearytminen, spontaani ja vaihtelusta pitävä, yhdessä tekemisen meiningsä viihtyvä, mutta rajansa kaikella! Oman itsen johtamisen jämäkkyys on etsinnässä.

3. Parasta työssäsi? Mikä asia sai viimeksi hyvälle tuulelle työkuvioidessa?

Parasta työssäni on se, että saan olla mukana edistämässä tieteellisen tiedon avoimuutta. Olisi tärkeää, että kaikilla maailman kansalaisilla olisi yhtäläinen oikeus päästä käsiksi tutkimustietoon. Avoimuuden tukemisen lisäksi kirjastojen tärkeä tehtävä on edistää tiedon löytyvyyttä ja käytettävyyttä kaikin keinoin.

Työssäni on mielenkiintoista uusien ihmisten tapaaminen ja tutkimusdatapalveluiden yhdessä edistäminen monissa erilaisissa kokoonpanoissa. Ehkä tällä hetkellä minua innostaa eniten se, kun kirjastomme tutkimusdatatiimiläiset saavat työskennellä verkostomaisesti yliopistomme muiden toimijoiden, esimerkiksi rahoituksen asiantuntijoiden, juristien ja tietotekniikkakeskuksen suunnittelijoiden kanssa. Kokouksissa on osajia eri aloilta ja siten asioihin tulee useita eri näkökulmia, joita ei olisi itse tullut edes ajatelleeksi. Tutkijoiden tapaaminen ja heidän työhönsä tutustuminen on ollut todella kiinnostavaa.

4. Miten vietät vapaa-aikaasi?

Vapaa-aika? Mitähän se nyt olisi? Tähän vuodenaikaan lähdän mielelläni viikonloppuisin metsään kori kädessä etsimään kantarelleja tai poimimaan mustikoita. Viikissä viljelypalstalla touhuaminen tuo myös vastapainoa työasioille.